

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 119/06-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti J. K., bytom Z., zastúpeného advokátom Mgr. M. P., Advokátska kancelária, M., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 830/94, na neverejnom zasadnutí 21. júna 2006, takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 830/94 **p o r u š i l** základné právo J. K. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 830/94 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. J. K. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 70 000 Sk (slovom sedemdesiatisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Dolný Kubín p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Dolný Kubín j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania J. K. v sume 5 788 Sk (slovom päťtisíc sedemstoosemdesiatosem slovenských korún) na adresu jeho advokáta Mgr. M. P., Advokátska kancelária, M., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 119/06-10 z 5. apríla 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť J. K., bytom Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. M. P., Advokátska kancelária, M., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 830/94. Predmetná sťažnosť bola doplnená podaním z 30. marca 2006 prostredníctvom právneho zástupcu sťažovateľa.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ spolu s J. K., bytom R. (ďalej spolu aj „žalobcovia“), podali 12. októbra 1994 žalobu o zdržanie sa zásahov do vlastníckych a užívacích práv k pozemkom proti žalovaným A. a M. F., obaja bytom R. (ďalej len „žalovaní“), ktorú následne podaním zo 14. marca 2002 doplnili.

Napriek skutočnosti, že žaloba bola podaná ešte v roku 1994, okresný súd v uvedenej veci do dnešného dňa nerozhodol. Sťažovateľ je presvedčený, že celé konanie od samého počiatku je poznačené priet'ahmi v konaní, ktoré trvali aj v čase podania ústavnej sťažnosti.

Podľa sťažovateľa v tejto veci nejde o osobitne zložitú vec, ktorá by odôvodňovala potrebu viac ako desaťročného trvania sporu, a ani on sám svojím správaním k vzniku priet'ahov v uvedenom konaní neprispel.

Priet'ahy v konaní vznikli podľa sťažovateľa v týchto štádiách predmetného konania:

„- žalobný návrh bol doručený súdu dňa 13. 10. 1994, prvé pojednávanie bolo vytýčené dňa 8. 11. 1994, následne bolo vytýčené pojednávanie až na deň 27. 2. 2003, ale sa nepojednávalo, potom sa malo pojednávať, ale konanie bolo odročené pre neúčast' žalovaných, dňa 5. 6. 2003 sa taktiež nepojednávalo a podobne aj termín pojednávania určený na deň 7. 6. 2005 bol zrušený telefonicky z dôvodu, že v spise neboli listiny vyžiadané zo Správy katastra. Od 7. 6. 2005 doteraz sa nepojednávalo.“

Sťažovateľ sa na priet'ahy v uvedenom konaní sťažoval na okresnom súde podaniami adresovanými predsedovi okresného súdu z 10. októbra 2002, 22. novembra 2003, 12. júla 2004 a 20. februára 2006. Aj keď predseda okresného súdu v odpovediach na tieto sťažnosti existenciu priet'ahov v tomto konaní spôsobených podľa neho nedostatkom sudcov uznal a prisľúbil zlepšenie stavu, do dnešného dňa v tejto veci nie je nariadené pojednávanie a vo veci okresný súd podľa sťažovateľa nič nekoná.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 830/94 porušené, prikáže okresnému súdu v uvedenom konaní konať bez zbytočných priet'ahov, prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 70 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

Právny zástupca sťažovateľa podaním z 26. apríla 2006 ústavnému súdu oznámil, že netrvá na konaní verejného ústneho pojednávania v tejto veci a súhlasí s upustením od neho.

Okresný súd sa k predmetnej sťažnosti na základe výzvy ústavného súdu vyjadril podaním z 2. mája 2006 prostredníctvom svojho predsedu. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení podrobne rozpísal priebeh uvedeného konania a následne uviedol:

„(...) Ako som už uviedol v mojej odpovedi sťažovateľovi listom z 28. 01. 2004 (Spr. 2058/03) vo veci vznikli prieťahy v konaní v období rokov 1995 až 1998 a tiež vznikli prieťahy od novembra 2003 až do decembra 2004. Vplyv na priebežnosť úkonov vo veci mala jednak štvornásobná zmena jej zákonného sudcu ako aj dlhodobý nedostatok personálne obsadenie tunajšieho súdu pretrvávajúce prakticky od r. 1992 až do konca r. 2004, ktoré bolo v určitých obdobiach doslova kritické. Zlepšenie personálneho stavu na tunajšom súde sa od r. 2005 pozitívne prejavilo aj na prejednávaní tejto veci.

Netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na verejnom ústnom pojednávaní a preto súhlasím s tým, aby bolo od verejného ústneho pojednávania upustené, pretože všetko čo som považoval za potrebné som sa snažil uviesť v tomto vyjadrení.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Žalobcovia zastúpení advokátom JUDr. J. P., Advokátska kancelária, D., doručili 13. októbra 1994 okresnému súdu návrh na začatie konania o zdržanie sa zásahov do vlastníckych a užívacích práv k pozemku smerujúci proti žalovaným, ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 8 C 830/94.

Na základe úpravy z 24. októbra 1994 nariadil vo veci konajúci sudca pripojiť spis štátneho notárstva č. R I 1/85, vyzvať právneho zástupcu žalobcov, aby mu zaslal znalecký posudok, na ktorý sa v podanom návrhu odvoláva, nariadil na 8. november 1994

pojednávane v tejto veci, na ktoré boli predvolaní účastníci konania a právny zástupca žalobcov s upozornením na možnosť uloženia poriadkovej pokuty v prípade nedostavenia sa na pojednávane a vyzvať žalovaných, aby sa k podanému návrhu v lehote 5 dní vyjadrili.

Okresný súd pojednávane konané v uvedenej veci 8. novembra 1994 odročil na neurčito za účelom vykonania ohliadky na mieste samom a súčasne právnemu zástupcovi žalobcov uložil povinnosť predložiť mená a adresy svedkov, ktorých v konaní navrhuje vypočúť. Právny zástupca žalobcov reagoval na túto výzvu podaním doručeným 21. novembra 1994. Žalovaní doručili okresnému súdu mená a adresy svedkov v podaní 29. novembra 1994.

Sťažovateľ podaním doručeným 14. februára 1997 požiadal súd o pokračovanie v konaní v predmetnej veci. Svoju žiadosť zopakoval podaním z 20. februára 1998.

Podaním z 27. februára 1998 okresný súd právnemu zástupcovi žalobcov oznámil, že na základe zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) sa presunula s účinnosťou od 1. januára 1998 právomoc vo veciach určovania priebehu hranice pozemkov zo súdov na katastrálne úrady. V predmetnej veci je podľa okresného súdu potrebné rozhodnúť o tom, či žalovaní zasahujú do vlastníckych práv žalobcov, a teda je potrebné v prvom rade vyriešiť otázku hranice medzi pozemkami účastníkov. Súd vyzval žalobcov, aby podali návrh na určenie hranice podľa § 48 katastrálneho zákona a opis tohto návrhu zaslali do jedného mesiaca okresnému súdu.

Podľa úradného záznamu z 29. júna 1998 okresnému súdu od žalobcov žiadna správa nebola doručená. Na č. l. 31 bola v spise pripojená žiadosť sťažovateľa o vytýčenie hranice nehnuteľností z 8. júla 1998 adresovaná katastrálnemu úradu, ktorú sťažovateľ okresnému súdu zaslal v prílohe svojho listu s týmto dátumom (doručenie nebolo vyznačené).

Úpravou zo 7. apríla 1999 okresný súd požiadal sťažovateľa o zaslanie rozhodnutia o určení hranice podľa výzvy z 27. februára 1998 v lehote 15 dní.

Žalobcovia prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu JUDr. J. V., Advokátska kancelária, N., okresnému súdu podaním doručeným 29. apríla 1999 oznámili, že v predmetnej veci im žiadané rozhodnutie nemôžu zaslať, pretože Okresný úrad, odbor katastrálny, N., nevydal žiadne rozhodnutie v tejto veci.

Úpravou z 5. marca 2001 bol právny zástupca žalobcov vyzvaný, aby okresnému súdu oznámil, či už došlo k vytýčeniu hranice podľa § 82 a § 48 katastrálneho zákona v lehote 10 dní. Právny zástupca JUDr. J. P. okresnému súdu oznámil podaním zo 6. apríla 2001, že v uvedenej veci už žalobcov nezastupuje.

Výzvou z 21. mája 2001 okresný súd požiadal Okresný úrad, odbor katastrálny, N., o zaslanie rozhodnutia podľa § 48 katastrálneho zákona vo veci sťažovateľa v lehote 10 dní. Okresný úrad, odbor katastrálny, N., podaním doručeným súdu 13. júna 2001 požiadal o upresnenie žiadosti identifikáciou nehnuteľnosti a katastrálneho územia, ktoré mu súdom bolo následne zaslané 22. júna 2001.

Podaním zo 16. júla 2001 Okresný úrad, odbor katastrálny, N., okresnému súdu oznámil, že v uvedenej veci nebolo vydané žiadne rozhodnutie a v prílohe svojho listu mu zaslal svoju odpoveď Okresného úradu, odboru katastrálneho v N., z 20. júla 1998 sťažovateľovi, v ktorej mu oznámil, aby sa so žiadosťou o vytýčenie nehnuteľnosti obrátil na súkromných geodetov, pretože v tej dobe a ani dnes nie je kataster vybavený potrebnou technikou.

Okresný súd uznesením zo 6. novembra 2001 zaviazal žalobcov na zaplatenie preddavku na trovy znaleckého dokazovania v sume 15 000 Sk spoločne a nerozdielne.

Sťažovateľ podaním zo 14. marca 2002 svoj žalobný návrh doplnil (súdu v ňom oznámil, že J. K. zomrel, v jeho prílohe zaslal súdu Osvedčenie o dedičstve po zomrelom J. K. a súčasne v ňom navrhol zmenu petitu).

Podanie sťažovateľa zo 14. marca 2002 bolo na základe úpravy zákonného sudcu z 2. apríla 2002 doručené žalovaným, aby sa k nemu v lehote 15 dní od doručenia vyjadrili. V spisovom materiáli bolo pripojené vyjadrenie žalovaných na č. 1. 69, 70 zaslané súdu 15. mája 2002.

Podaním doručeným súdu 28. mája 2002 sťažovateľ okresný súd požiadal o nariadenie pojednávania v uvedenej veci.

Pokynom z 27. augusta 2002 nariadil zákonný sudca skontrolovať zloženie zálohy na znalecké dokazovanie, podľa úradného záznamu spísaného 21. októbra 2002 záloha v tento deň nebola zložená.

Pokynom z 15. januára 2003 zákonný sudca v uvedenej veci nariadil na 27. február 2003 pojednávanie, ktoré bolo 26. februára 2003 zrušené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Úpravou z 9. apríla 2003 bolo nariadené pojednávanie na 5. jún 2003, ktoré bolo okresným súdom za účelom vykonania ďalšieho dokazovania odročené na neurčito. Žalovaní 6. júna 2003 telefonicky ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní zo zdravotných dôvodov.

Okresný súd podaním z 20. júna 2003 požiadal Stredisko geodézie N. o zaslanie viacerých listinných dôkazov v tejto veci. Vybavenie tejto žiadosti okresný súd urgoval podaním z 23. septembra 2003. Odpoveď bola okresnému súdu doručená 10. októbra 2003.

Úpravou z 9. decembra 2004 bola zaslaná žiadosť Správe katastra N. o zaslanie správy a viacerých listín týkajúcich sa predmetnej veci v lehote 25 dní. Predloženie správy

bolo okresným súdom urgované podaním z 10. februára 2005. Odpoveď Správy katastra N. bola okresnému súdu doručená 5. mája 2005.

Na č. I. 113 sa nachádzalo uznesenie č. k. 8 C 830/94-113 z 5. júna 2003, ktorým okresný súd pripustil zmenu návrhu.

Pokynom z 18. mája 2005 bolo v uvedenej veci nariadené pojednávanie na 7. jún 2005 (súčasne doručované uznesenie č. I. 113, ako aj uznesenia s poučením o procesných právach účastníkov konania z 18. mája 2005).

Pojednávanie konané 7. júna 2005 bolo po vypočutí účastníkov konania odročené na 19. júl 2005 za účelom ďalšieho dokazovania.

Okresný súd zaslal následne 8. júna 2005 výzvu Správe katastra N., aby vysvetlila, resp. odstránila rozpornosti medzi ňou predloženými listinnými dôkazmi (identifikáciou na pozemkovoknižnú parcelu č. 423 a geometrického plánu) v lehote 10 dní.

Podľa úradného záznamu z 18. júla 2005 okresný súd v tento deň telefonicky zistil, že Správa katastra N. nevybaví do pojednávania ich žiadosť, preto bolo pojednávanie následne súdom zrušené. Urgenciu tejto žiadosti okresný súd Správe katastra N. zaslal 21. septembra 2005 a následne aj 17. októbra 2005. Odpoveď Správy katastra N. bola okresnému súdu doručená 3. novembra 2005.

Zákonný sudca nariadil na 18. apríl 2006 pojednávanie v tejto veci a nechal naň predvolať účastníkov konania i geodeta, ktorý vyhotovil geometrický plán v tejto veci.

Podaním z 10. marca 2006 okresný súd Správu katastra N. požiadal o zaslanie PK protokolu č. 603 v lehote 7 dní. Dňa 13. marca 2006 bola okresným súdom zistená adresa geodeta v evidencii obyvateľstva.

Okresný súd pojednávanie konané 18. apríla 2006 po vypočutí účastníkov konania odročil na neurčito za účelom ďalšieho dokazovania ustanovením znalca z odboru geodézie. Uznesením č. k. 8 C 830/1994-146 z 21. apríla 2006 okresný súd ustanovil znalca z odboru geodézie za účelom podania znaleckého posudku v lehote 40 dní. Na základe pokynu z 24. apríla 2006 bolo toto uznesenie doručované účastníkom konania a znalcovi.

III.

1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov (...)“

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

A) Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je žaloba o zdržanie sa zásahov do vlastníckych a užívacích práv k pozemku. Z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu a ani z listín nimi predložených a na vec sa vzťahujúcich ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť svedčiacu o právnej zložitosti veci, pričom na

skutkovú zložitost' tejto veci má vplyv najmä potreba vykonania rozsiahlejšieho dokazovania, ktoré môže spôsobiť predĺženie konania, najmä v prípade, ak zistenie skutkového stavu je závislé od vypočutia svedkov, zabezpečenia znaleckého posudku, listín, vykonania obhliadky a pod. Spomínaná skutková zložitost' veci však nemôže ospravedlniť obdobia nečinnosti okresného súdu v predmetnom konaní.

B) Pri hodnotení správania s'ťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd zistil, že k predĺženiu konania prispel predovšetkým oneskoreným reagovaním na výzvy súdu (napr. na výzvu okresného súdu na podanie návrhu na určenie hranice a jeho následné zaslanie súdu z 27. februára 1998 reagoval s'ťažovateľ až po viac ako piatich mesiacoch, keď súdu doručil svoje podanie 8. júla 1998), ako i nezaplatením preddavku na trovy znaleckého dokazovania. Uvedenými nedostatkami správania s'ťažovateľa však podľa ústavného súdu však nemožno ospravedlniť dlhodobé obdobia nečinnosti okresného súdu v tomto konaní.

C) Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd zistil dlhé obdobia nečinnosti v postupe okresného súdu, ktoré mali výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Prvé z období nečinnosti okresného súdu začalo 29. novembra 1994, keď bola okresnému súdu doručená odpoveď žalovaných na jeho výzvu, a trvalo viac ako tri roky a tri mesiace, t. j. až do 27. februára 1998, keď okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcov, aby podal návrh na určenie hranice pozemkov a následne mu tento doručil. Od doručenia odpovede žalobcov na výzvu okresného súdu v júli 1998 okresný súd opätovne v tejto veci viac ako deväť mesiacov nekonal, t. j. až do 7. apríla 1999, keď bola okresným súdom zaslaná výzva s'ťažovateľovi. Ďalšie obdobie nečinnosti okresného súdu trvalo od 29. apríla 1999, keď mu bola doručená odpoveď s'ťažovateľa na jeho výzvu, až do 5. marca 2001, keď okresný súd zaslal výzvu právnemu zástupcovi žalobcov, t. j. viac ako dvadsaťdva mesiacov. Žiadne úkony smerujúce k meritórnemu prejednaniu v tejto veci okresný súd nevykonával ani v päťmesačnom období trvajúcim od 16. novembra 2001, keď bola súdu doručená odpoveď Okresného úradu, odboru katastrálneho, N., do 2. apríla 2002, keď bola okresným súdom zaslaná výzva

žalovanému. Ďalšie obdobie nečinnosti okresného súdu v tomto konaní začalo 15. mája 2002, keď bola okresnému súdu doručená odpoveď žalovaného na jeho výzvu a trvalo osem mesiacov t. j. až do 15. januára 2003, keď vo veci konajúci sudca nariadil pojednávanie. Od 10. októbra 2003, keď bola okresnému súdu doručená odpoveď Strediska geodézie N. na jeho výzvu, až do 9. decembra 2004, keď bola okresným súdom zaslaná výzva Správe katastra N., t. j. takmer štrnásť mesiacov okresný súd v tejto veci opäť nekonal. Nečinnosť okresného súdu v označených obdobiach bez toho, aby jeho postupu bránila zákonná prekážka, je potrebné považovať za zbytočný priet'ah v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd konštatuje, že konanie, ktoré je predmetom posúdenia, trvá viac ako desať rokov a sedem mesiacov. Z uvedenej doby takmer deväťdesiatšedem mesiacov (t. j. osem rokov a jeden mesiac) tvorí obdobie, v ktorom v dôsledku nečinnosti okresného súdu dochádzalo k zbytočným priet'ahom v predmetnom konaní.

Vzhľadom na uvedené obdobia nečinnosti nemožno dobu predmetného konania vedeného okresným súdom považovať za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako ani za primeranú vo vzťahu k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva s'ťažovateľa boli porušené.

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Pretože ústavný súd zistil, že nečinnosťou okresného súdu došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza s'ťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 70 000 Sk, ktoré odôvodnil skutočnosťou „že zbytočné prietahy v konaní mu spôsobujú nepretržité napätie v susedských vzťahoch, spory a napokon nemožnosť nakladať s predmetným pozemkom. Dlhotrvajúce konanie spôsobuje sťažovateľovi napokon aj zdravotné potiaže“.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd v tomto prípade priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v ním požadovanej sume 70 000 Sk, ktorou zohľadnil celkovú dĺžku predmetného konania s prihliadnutím na predmet konania okresného súdu, dĺžku zbytočných prietahov (osem rokov a jeden mesiac) a s tým spojenú ujmu sťažovateľa.

4. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré bližšie v podanej sťažnosti nešpecifikoval.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1, § 11, § 13 ods. 3, § 14, § 16 ods. 3 a nasl. vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred

ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je oceneľný peniazmi. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2006 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu 164 Sk.

Ústavný súd právnomu zástupcovi sťažovateľa za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2006 (príprava a prevzatie veci a písomné podanie súdu) priznal odmenu v sume 5 460 Sk (2 x 2 730 Sk) vrátane úhrady režijného paušálu vo výške 328 Sk (2 x 164 Sk), t. j. spolu teda v sume 5 788 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2006